

Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 12

Vydána dne 29. června 1987

Cena Kčs 1,30

OBSAH:

50. Zákon o změnách zákona o mateřském příspěvku
 51. Zákon o změnách v nemocenském zabezpečení
 52. Zákon, kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákoníku práce
 53. Zákon o zvýšení některých důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu
 54. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví
 55. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 78 — Lučenec
 56. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o změnách vyhlášky č. 130/1984 Sb., kterou se provádí zákon o mateřském příspěvku
 57. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o dalších změnách vyhlášky č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení
 58. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se stanoví další podrobnosti v nemocenském zabezpečení družstevních rolníků a uchazečů o zaměstnání
 59. Vyhláška Ústřední rady odborů o změnách vyhlášky Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění pozdějších předpisů
 60. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření o změnách a doplnění vyhlášky č. 136/1982 Sb., kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví
-

50

Z Á K O N

ze dne 23. června 1987

o změnách zákona o mateřském příspěvku

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 107/1971 Sb., o mateřském příspěvku, ve znění zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, a zákona č. 110/1984 Sb., o změnách zákona o mateřském příspěvku, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 a 3 včetně nadpisu zní:

„Podmínky nároku a doba poskytování mateřského příspěvku

§ 2

(1) Ženě náleží mateřský příspěvek na dítě do jednoho roku věku.

(2) Ženě náleží mateřský příspěvek na dítě do dvou let věku, jde-li o dítě narozené před 1. lednem 1988, a na dítě do tří let věku, jde-li o dítě narozené po 31. prosinci 1987, jestliže

- a) pečuje ještě o další dítě ve věku do skončení povinné školní docházky nebo o dítě ve věku do 26 let, které se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,¹⁾ anebo je invalidní a vyžaduje stálou péči, nebo
- b) jde o invalidní dítě, které vyžaduje stálou péči, nebo
- c) jde o dítě, které převzala do trvalé péče nahrazující mateřskou péči, nebo
- d) jde o ženu svobodnou, ovdovělou, rozvedenou nebo z jiných vážných důvodů osamělou, která nežije s druhem, nebo
- e) jde o ženu, jejíž manžel se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem,¹⁾ anebo je požívatelem invalidního důchodu a není výdělečně činný.

(3) Nárok na mateřský příspěvek podle předchozích odstavců má žena jen tehdy, jestliže

a) celodenně a řádně pečuje o dítě, na něž náleží mateřský příspěvek, pokud se před jeho narozením podrobovala pravidelné péči o těhotné ženy ve zdravotnických zařízeních, dítě je státním občanem Československé socialistické republiky a žije na jejím území a

b) řádně pečuje o všechny další děti [odstavec 2 písm. a)] a tyto děti žijí na území Československé socialistické republiky.

§ 3

Dítětem se pro účely tohoto zákona rozumí vlastní dítě ženy nebo dítě, které žena převzala do trvalé péče nahrazující mateřskou péči. Za dítě převzaté do trvalé péče nahrazující mateřskou péči se považuje dítě osvojené, dítě, jež bylo převzato do této péče na základě rozhodnutí příslušného orgánu, dítě, jehož matka zemřela, a dítě manžela, které mu bylo svěřeno do výchovy rozhodnutím soudu.“

2. V § 4 odst. 3 se slova „mladší dvou let“ nahrazují slovy „na něž náleží mateřský příspěvek“ a za slovy „v jeslích“ se vkládají slova „(v mateřské škole)“.

3. § 5 a 6 zní:

„§ 5

(1) Jestliže se mateřský příspěvek poskytuje podle § 2 odst. 2 písm. a), náleží nejdéle do dne, kdy dítě dosáhlo věku dvou nebo tří let, i když po porodu tohoto dítěte další dítě zemřelo, ukončilo povinnou školní docházku nebo přípravu na budoucí povolání, dosáhlo věku 26 let, přestalo být invalidní nebo odpadla potřeba stálé péče o ně.

(2) Je-li dítě, na něž se poskytuje mateřský příspěvek, nebo žena ze zdravotních důvodů v ústavním ošetřování po dobu delší než tři měsíce, mateřský příspěvek se počínaje čtvrtým měsícem neposkytuje. Příslušný orgán (§ 11) může

¹⁾ § 1 a 2 vyhlášky Ústřední rady odborů č. 95/1968 Sb., o poskytování přídatků na děti v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky Ústřední rady odborů č. 78/1984 Sb.

však ze závažných důvodů rozhodnout, že se mateřský příspěvek bude poskytovat i nadále.

§ 6

Výše mateřského příspěvku a jeho výplata

(1) Mateřský příspěvek činí za kalendářní měsíc

- a) 600 Kčs, pečuje-li žena o jedno dítě, na něž náleží mateřský příspěvek,
- b) 800 Kčs, pečuje-li žena o dítě, na něž náleží mateřský příspěvek, a pečuje-li zároveň aspoň o dvě další děti uvedené v § 2 odst. 2 písm. a),
- c) 900 Kčs, pečuje-li žena o dvě děti, na něž náleží mateřský příspěvek,
- d) 1300 Kčs, pečuje-li žena o tři a více dětí, na něž náleží mateřský příspěvek.

(2) Dojde-li ke změně počtu dětí, na něž náleží mateřský příspěvek, popřípadě k nimž se přihlíží pro stanovení jeho výše, upraví se výše mateřského příspěvku ode dne následujícího po této změně podle počtu dětí, o které žena nadále pečuje; tím není dotčeno ustanovení § 5 odst. 1.

(3) Náleží-li mateřský příspěvek jen po část měsíce, činí jeho denní částka

- 20 Kčs z částky 600 Kčs,
- 26 Kčs z částky 800 Kčs,
- 30 Kčs z částky 900 Kčs,
- 43 Kčs z částky 1300 Kčs.

(4) Mateřský příspěvek se vyplácí měsíčně pozadu.

4. § 13a zní:

„§ 13a

Poskytování příspěvku muži

(1) Nárok na příspěvek podle tohoto zákona má též svobodný, ovdovělý, rozvedený nebo z jiných vážných důvodů osamělý muž, který nežije s družkou.

(2) Orgán uvedený v § 14 může přiznat příspěvek manželce ženy, která nemůže z vážných důvodů o dítě pečovat.

(3) Pro přiznání, výši a poskytování příspěvku muži platí ostatní ustanovení tohoto zákona obdobně.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Mateřský příspěvek se upraví na částku 800 Kčs (čl. I č. 3) bez žádosti ode dne účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 107/1971 Sb., o mateřském příspěvku, jak vyplývá ze zákonů jej měnících a doplňujících.

Čl. IV

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

51

Z Á K O N

ze dne 23. června 1987

o změnách v nemocenském zabezpečení

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců, zákona č. 58/1964 Sb., o zvýšení péče o těhotné ženy a matky, zákoníku práce č. 65/1965 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., o změnách v nemocenském pojištění a v nemocenské péči, zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, zákona č. 148/1983 Sb., o sjednocení sazeb nemocenského, a zákona č. 109/1984 Sb., o změnách v nemocenském zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. § 25 odst. 2 a 3 zní:

„(2) Podmínkou pro poskytování podpory při ošetřování člena rodiny je, že dítě nebo nemocný člen rodiny žije s pracovníkem ve společné domácnosti a že v této domácnosti není nikdo jiný, kdo by mohl o dítě pečovat nebo nemocného ošetřovat; splnění podmínky společné domácnosti se nevyžaduje, jde-li o ošetřování (péči) dítěte mladšího 10 let rodičem a není-li v domácnosti, v níž dítě žije, nikdo jiný, kdo by mohl dítě ošetřovat nebo o ně pečovat. Jde-li o ošetřování nemocného dítěte nebo jiného nemocného člena rodiny, je další podmínkou, že nemocného není možné nebo vhodné umístit v nemocnici.

(3) Podpora při ošetřování člena rodiny se poskytuje nejvýše po dobu pěti pracovních dnů, pokud potřeba ošetřování (péče) v nich trvá; poskytování lze prodloužit až o další dva pracovní dny, jestliže nebylo možno během prvních pěti pracovních dnů opatřit potřebnou péči.“

2. V § 25 odst. 4 se slova „12 pracovních dnů“ nahrazují slovy „13 pracovních dnů“.

Čl. II

Zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 99/1972 Sb., o zvýšení přídavků na děti a výchovného, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, zákona č. 57/1984 Sb., o některých změnách v nemocenském zabezpečení pracujících, a zákona č. 109/1984 Sb., o změnách v nemocenském zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 včetně nadpisu se vypouští.

2. V § 6 odst. 4 se slovo „čtvrtého“ nahrazuje slovem „šestého“.

3. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Doba poskytování peněžité pomoci v mateřství

(1) Peněžítá pomoc v mateřství se poskytuje místo mzdy, popřípadě místo nemocenského. Poskytuje se po dobu 28 týdnů mateřské dovolené, a to od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, nejdříve však od počátku osmého týdne před tímto dnem, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Vyčerpá-li pracovnice z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů, protože porod nastal dříve, než určil lékař, poskytuje se peněžítá pomoc v mateřství až do uplynutí doby stanovené v předchozím odstavci nebo v § 10. Vyčerpá-li však pracovnice z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů z jiného důvodu, poskytuje se jí peněžítá pomoc v mateřství jen do uplynutí 22 týdnů ode dne porodu, a jde-li o pracovníci uvedenou v § 10, jen do uplynutí 31 týdnů ode dne porodu.

(3) Poskytuje-li se pracovníci, která má nárok na peněžitou pomoc v mateřství, nemocenské až do počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, náleží jí od počátku tohoto týdne místo nemocenského peněžítá pomoc v mateřství.

(4) V případech uvedených v § 6 odst. 4 se peněžítá pomoc v mateřství poskytuje od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu.“

4. V § 10 se slova „35 týdnů“ nahrazují slovy „37 týdnů“.

5. § 11 zní:

„§ 11

[1] Peněžitá pomoc v mateřství náleží také pracovníci, která do své trvalé péče nahrazující mateřskou péči převzala dítě, jež jí bylo svěřeno rozhodnutím příslušného orgánu k pozdějšímu osvojení, nebo dítě, jehož matka zemřela. Podmínky pro nárok na peněžitou pomoc v mateřství a způsob jejího stanovení se posuzují podle stavu ke dni převzetí dítěte.

[2] Peněžitá pomoc v mateřství se v případech uvedených v předchozím odstavci poskytuje pracovníci ode dne převzetí dítěte po dobu, po kterou se o dítě (dětí) stará, nejdéle po dobu

- a) 22 týdnů, převzala-li jedno dítě,
 - b) 31 týdnů, převzala-li dvě nebo více dětí a stará se alespoň o dvě z těchto dětí, nebo jde-li o pracovníci uvedenou v § 10 odst. 2,
- ne však déle, než dítě (nejmladší dítě) dosáhne osmi měsíců věku.“

6. V § 12 odst. 3 a 5 se slova „12 týdnů“ nahrazují slovy „14 týdnů“.

7. Za § 12 se vkládá nový § 12a, který zní:

„§ 12a

Poskytování peněžitě pomoci pracovníku

[1] Peněžitá pomoc podle tohoto zákona se poskytuje svobodnému, ovdovělému, rozvedenému nebo z jiných vážných důvodů osamělému pracovníku, který nežije s družkou, jestliže pečuje o dítě na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo o dítě, jehož matka zemřela.

[2] Podmínky pro nárok na peněžitou pomoc a způsob jejího stanovení se u pracovníka uvedeného v předchozím odstavci posuzují podle stavu ke dni převzetí dítěte. Peněžitá pomoc se poskytuje ode dne převzetí dítěte po dobu, po kterou se pracovník o dítě stará, nejdéle po dobu 31 týdnů, ne však déle, než dítě dosáhne osmi měsíců věku.

[3] Pro přiznání, výši a poskytování peněžitě pomoci pracovníku platí ostatní ustanovení tohoto zákona obdobně.“

8. § 33 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„[4] Ustanovení § 12a tohoto zákona platí obdobně pro vojáky z povolání a příslušníky Sboru národní bezpečnosti zabezpečené nemocenskou péčí v ozbrojených silách; ustanovení předchozího odstavce platí i zde.“

9. § 39 se vypouští.

Čl. III

Zákon č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 141/1965 Sb., o některých změnách v sociálním zabezpečení družstevních rolníků, zákona č. 116/1967 Sb., o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení družstevních rolníků, zákona č. 89/1968 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení družstevních rolníků a zákon o sociálním zabezpečení, zákona č. 99/1972 Sb., o zvýšení přídavků na děti a výchovného, zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, zákona č. 148/1983 Sb., o sjednocení sazeb nemocenského, zákona č. 57/1984 Sb., o některých změnách v nemocenském zabezpečení pracujících, a zákona č. 109/1984 Sb., o změnách v nemocenském zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. § 16 odst. 2 a 3 zní:

„[2] Podmínkou pro poskytování podpory při ošetřování člena rodiny je, že dítě nebo nemocný člen rodiny žije s členem družstva ve společné domácnosti a že v této domácnosti není nikdo jiný, kdo by mohl o dítě pečovat nebo nemocného ošetřovat; splnění podmínky společné domácnosti se nevyžaduje, jde-li o ošetřování (péči) dítěte mladšího 10 let rodičem a není-li v domácnosti, v níž dítě žije, nikdo jiný, kdo by mohl dítě ošetřovat nebo o ně pečovat. Jde-li o ošetřování nemocného dítěte nebo jiného nemocného člena rodiny, je další podmínkou, že nemocného není možné nebo vhodné umístit v nemocnici.

[3] Podpora při ošetřování člena rodiny se poskytuje nejvýše po dobu pěti pracovních dnů, pokud potřeba ošetřování (péče) v nich trvá; poskytování lze prodloužit až o další dva pracovní dny, jestliže nebylo možné během prvních pěti pracovních dnů opatřit potřebnou péči.“

2. V § 16 odst. 4 se slova „12 pracovních dnů“ nahrazují slovy „13 pracovních dnů“.

3. V § 20 odst. 1 se slova „26 týdnů“ nahrazují slovy „28 týdnů“.

4. V § 20 odst. 5 se slovo „čtvrtého“ nahrazuje slovem „šestého“.

5. § 21 zní:

„§ 21

[1] Peněžitá pomoc v mateřství se poskytuje po dobu 28 týdnů mateřské dovolené, a to od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, nejdříve však od počátku osmého týdne před tímto dnem, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Vyčerpá-li družstevnice z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů, protože porod nastal dříve, než určil lékař, poskytuje se peněžitá pomoc v mateřství až do uplynutí doby stanovené v předchozím odstavci nebo v § 23 a 24. Vyčerpá-li však družstevnice z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů z jiného důvodu, poskytuje se jí peněžitá pomoc v mateřství jen do uplynutí 22 týdnů ode dne porodu, a jde-li o družstevnici uvedenou v § 23 nebo § 24, jen do uplynutí 31 týdnů ode dne porodu.

(3) Poskytuje-li se družstevnici, která má nárok na peněžitou pomoc v mateřství, nemocenské až do počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, náleží jí od počátku tohoto týdne místo nemocenského peněžitá pomoc v mateřství.

(4) V případech uvedených v § 20 odst. 5 se peněžitá pomoc v mateřství poskytuje od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu.

6. V § 23 a 24 se slova „35 týdnů“ nahrazují slovy „37 týdnů“.

7. § 25 zní:

„§ 25

(1) Peněžitá pomoc v mateřství náleží také družstevnici, která do své trvalé péče nahrazující mateřskou péči převzala dítě, jež jí bylo svěřeno rozhodnutím příslušného orgánu k pozdějšímu osvojení, nebo dítě, jehož matka zemřela. Peněžitá pomoc v mateřství se poskytuje družstevnici ode dne převzetí dítěte po dobu, po kterou se o dítě stará, nejdéle po dobu

- a) 22 týdnů, převzala-li jedno dítě,
- b) 31 týdnů, převzala-li dvě nebo více dětí a stará se alespoň o dvě z těchto dětí, nebo jde-li o družstevnici uvedenou v § 24,

ne však déle, než dítě (nejmladší dítě) dosáhne osmi měsíců věku.

(2) Podmínky pro nárok na peněžitou pomoc v mateřství musí být v případech uvedených v předchozím odstavci splněny ke dni převzetí dítěte. Výše peněžitě pomoci v mateřství se stanoví z průměrné denní pracovní odměny družstevnice za období stanovené prováděcími předpisy před převzetím dítěte.

8. V § 26 odst. 2 až 4 a v § 27 odst. 2 se slova „12 týdnů“ nahrazují slovy „14 týdnů“.

9. Za § 27 se vkládá nový § 27a, který zní:

„§ 27a

Poskytování peněžitě pomoci družstevníkovi

(1) Peněžitá pomoc podle tohoto zákona se poskytuje svobodnému, ovdovělému, rozvedenému nebo z jiných vážných důvodů osamělému druž-

stevníkovi, který nežije s družkou, jestliže pečuje o dítě na základě rozhodnutí příslušného orgánu nebo o dítě, jehož matka zemřela.

(2) Podmínky pro nárok na peněžitou pomoc a způsob jejího stanovení musí být v případech uvedených v předchozím odstavci splněny ke dni převzetí dítěte. Peněžitá pomoc se poskytuje ode dne převzetí dítěte po dobu, po kterou se družstevník o dítě stará, nejdéle po dobu 31 týdnů, ne však déle, než dítě dosáhne osmi měsíců věku.

(3) Pro přiznání, výši a poskytování peněžitě pomoci družstevníkovi platí ostatní ustanovení tohoto zákona obdobně.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

(1) Vznikl-li důvod pro poskytování podpory při ošetřování člena rodiny přede dnem účinnosti tohoto zákona, postupuje se při poskytování této dávky podle dosavadních předpisů. Případně-li však na 1. červenec 1987 druhý nebo třetí den potřeby ošetřování (péče), poskytuje se podpora při ošetřování člena rodiny po dobu stanovenou tímto zákonem (čl. I č. 1 a čl. III č. 1).

(2) Náleží-li peněžitá pomoc v mateřství podle předpisů platných do 30. června 1987 ještě po tomto datu, poskytne se po dobu stanovenou tímto zákonem a počítanou od prvního dne poskytování peněžitě pomoci v mateřství. Pokud však žena, s výjimkou pracovnice uvedené v § 10 zákona č. 88/1968 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a družstevnice uvedené v § 23 nebo § 24 zákona č. 103/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyčerpala před porodem z mateřské dovolené nastoupené před 1. červencem 1987 méně než čtyři týdny bez povolení lékaře nebo bez toho, že porod nastal dříve, než určil lékař, poskytne se peněžitá pomoc v mateřství jen do uplynutí 22 týdnů ode dne porodu.

(3) Peněžitá pomoc se poskytne muži při splnění podmínek stanovených tímto zákonem i v případech, kdy k převzetí dítěte došlo před 1. červencem 1987; dávka však náleží nejdříve od 1. července 1987 a do celkové doby, po kterou by peněžitá pomoc náležela, se započítává též doba péče před 1. červencem 1987.

Čl. V

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění

- a) zákona č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, jak vyplývá ze zákonů jej měnících a doplňujících,

b) zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, jak vyplývá ze zákonů jej měnících a doplňujících.

Čl. VI

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

52

Z Á K O N

ze dne 23. června 1987,

kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákoníku práce

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákoník práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, zákona č. 153/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje zákoník práce, zákona č. 20/1975 Sb., kterým se mění a doplňují některá další ustanovení zákoníku práce, zákona č. 72/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje § 105 zákoníku práce, zákona č. 111/1984 Sb., o prodloužení základní výměry dovolené na zotavenou a o doplnění § 5 zákoníku práce, a zákona č. 22/1985 Sb., kterým se mění a doplňuje § 92 a 105 zákoníku práce, se mění a doplňuje takto:

1. V § 6 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Pro pracovněprávní vztahy pracovníků organizací se zahraniční majetkovou účastí včetně mezinárodních hospodářských organizací nebo jejich poboček se sídlem v Československé socialistické republice může vláda Československé socialistické republiky stanovit odchylnou úpravu od zákoníku práce, pokud jde o vznik, změny a skončení pracovního poměru, pracovní kázeň, pracovní dobu a dobu odpočinku, odměňování, pracovní volno s náhradou mzdy, náhrady výdajů v souvislosti s výkonem práce, náhradu škody a průměrný výdělek.“

2. Dosavadní text § 127 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Organizace omluví též nepřítomnost muže v práci po dobu, po kterou se mu poskytuje peněžitá pomoc podle předpisů o nemocenském pojištění nebo příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku; po tuto dobu mu nepřísluší náhrada mzdy.“

3. § 157 odst. 1 zní:

„(1) V souvislosti s porodem a péčí o narozené dítě náleží ženě mateřská dovolená po dobu 28 týdnů; porodila-li žena zároveň dvě nebo více dětí nebo jde-li o ženu osamělou, náleží mateřská dovolená po dobu 37 týdnů.“

4. § 158 zní:

„§ 158

(1) Mateřskou dovolenou žena nastupuje zpravidla od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, nejdříve však od počátku osmého týdne před tímto dnem.

(2) Vyčerpá-li žena z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů, protože porod nastal dříve, než určil lékař, náleží mateřská dovolená ode dne jejího nástupu až do uplynutí doby stanovené v § 157 odst. 1. Vyčerpá-li však žena z mateřské dovolené před porodem méně než šest týdnů z jiného důvodu, poskytne se jí mateřská dovolená ode dne porodu jen do uplynutí 22 týdnů, popřípadě 31 týdnů, jde-li o ženu, která porodila zároveň dvě nebo více dětí, nebo o ženu osamělou.“

5. V § 159 odst. 3 a 5 se slova „12 týdnů“ nahrazují slovy „14 týdnů“.

6. § 160 odst. 2 zní:

„(2) Mateřská dovolená se poskytuje takové ženě ode dne převzetí dítěte po dobu 22 týdnů a převzala-li žena dvě nebo více dětí nebo jde-li o ženu osamělou, po dobu 31 týdnů, nejdéle však do dne, kdy dítě dosáhne věku osmi měsíců. Další

mateřská dovolená se poskytuje až do dne, kdy dítě dosáhne věku dvou let.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

53

Z Á K O N

ze dne 23. června 1987

o zvýšení některých důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 76/1979 Sb., o zvýšení důchodů, zákona č. 150/1979 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb., o zvýšení důchodů a o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, zákona č. 116/1983 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o sociálním zabezpečení, zákona č. 56/1984 Sb., o některých změnách zákona o sociálním zabezpečení, a zákona č. 108/1984 Sb., o zvýšení některých nízkých důchodů a o dalších změnách v sociálním zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. V § 42 odst. 1 a 2 a v § 45 odst. 2 se částka „950 Kčs“ nahrazuje částkou „1000 Kčs“ a částka „1600 Kčs“ částkou „1700 Kčs“.

2. V § 60a odst. 1 a 2 se částka „1050 Kčs“

nahrazuje částkou „1100 Kčs“ a částka „1700 Kčs“ částkou „1800 Kčs“.

3. V § 159 se částka „950 Kčs“ nahrazuje částkou „1000 Kčs“ a částka „1600 Kčs“ částkou „1700 Kčs“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

(1) Důchody vyplácené ke dni účinnosti tohoto zákona, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší podle čl. I bez žádosti od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona.

(2) Důchody starobní, invalidní, vdovské, sirotčí oboustranně osiřelých dětí, sociální a rodičů a sourozenců, které nebyly dosud upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují výše stanovené v čl. I, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po dni účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1987.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

54

ZÁKON

ze dne 23. června 1987,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„§ 1

Výkon státního zkušebnictví spočívá

- a) v hodnocení výrobků,
- b) ve schvalování výrobků,
- c) v certifikaci výrobků,
- d) v provádění kontroly zhodnocených, schválených a certifikovaných výrobků uváděných do oběhu.“

2. § 5 odst. 2 se doplňuje písmenem d), které zní:

- „d) koordinovat zapojení československých orgánů a organizací do mezinárodních certifikačních systémů a sledovat jejich činnost v těchto systémech.“

3. § 15 zní:

„§ 15

(1) Hodnocení výrobku se provádí srovnáním jakosti zjištěné na vzorku výrobku a jeho technicko-ekonomických ukazatelů s podmínkami hodnocení, které státní zkušebna stanoví a oznámí výrobcí.

(2) Státní zkušebna stanoví podmínky hodnocení zejména na základě soudobých poznatků vědy a techniky v příslušném oboru výrobků, na základě technicko-ekonomických vlastností současných zahraničních výrobků vysoké jakosti určených pro stejné nebo obdobné užití a podle právních předpisů a na základě údajů technických norem.

(3) Podmínky hodnocení podle povahy výrobků obsahují

- a) ukazatele podstatných vlastností, které podmiňují schopnost výrobku uspokojovat stanovené potřeby v souladu s jeho určením včetně

vybavení výrobku příslušenstvím, náhradními díly a vytvoření předpokladů pro poskytování služeb spojených s používáním výrobku;

- b) technicko-ekonomické ukazatele výrobku odvozené od výrobků předních světových výrobců vyjadřující efektivnost při používání výrobku.

(4) U skupiny výrobků, které se v podstatných vlastnostech a technicko-ekonomických ukazatelích neliší, může státní zkušebna na návrh výrobce skutečnosti zjištěné na jednom nebo více výrobcích z dané skupiny považovat za rozhodné pro hodnocení celé skupiny těchto výrobků.“

4. § 16 zní:

„§ 16

(1) O výsledku hodnocení vydá státní zkušebna rozhodnutí, v němž zařadí výrobek do stupně jakosti. Státní zkušebna odmítne zařadit do stupně jakosti výrobek, který neplní své funkce nebo neodpovídá hlediskům ochrany zdraví.

(2) Státní zkušebna zařadí výrobky

- a) do stupně jakosti Q, splňují-li nejen podmínky hodnocení stanovené státní zkušebnou, ale v době vydání rozhodnutí též:

- 1. odpovídají soudobým poznatkům vědy a techniky,
- 2. dosahují úrovně vlastností současných zahraničních výrobků vysoké jakosti určených pro stejné nebo obdobné užití nebo tyto výrobky předčí anebo jsou na světovém trhu zvláštností;

- b) do prvního stupně jakosti, splňují-li podmínky hodnocení stanovené státní zkušebnou;

- c) do druhého stupně jakosti, plní-li svoje funkce, ale nesplňují podmínky hodnocení stanovené státní zkušebnou.

(3) Skutečnosti rozhodné pro zařazení výrobků do stupně jakosti Q je povinen prokázat a doložit státní zkušebně výrobce.

(4) Státní zkušebna udělí výrobcí oprávnění používat státní značku jakosti pro výrobky zařaze-

né do stupně jakosti Q a značku prvního stupně jakosti pro výrobky zařazené do prvního stupně jakosti jen za předpokladu, že jsou ve výrobě zajištěny podmínky pro trvalé dodržování jakosti výrobků.

(5) Výrobek, který státní zkušebna odmítne zařadit do stupně jakosti, nesmí být uváděn do oběhu.

5. § 18 zní:

„§ 18

(1) Při zařazení výrobku do stupně jakosti Q nebo do prvního stupně jakosti stanoví státní zkušebna dobu, po kterou zařazení trvá, a to s přihlédnutím k předpokládanému vývoji jakosti v příslušném oboru výrobků. Tato doba nesmí být u výrobků zařazených do stupně jakosti Q delší než tři roky a u výrobků zařazených do prvního stupně jakosti delší než pět let. Výrobce je povinen přihlásit výrobek k novému hodnocení před uplynutím stanovené doby, pokud hodlá výrobek nadále vyrábět.

(2) Při zařazení výrobku do druhého stupně jakosti určí státní zkušebna lhůtu, ve které je výrobce povinen přihlásit výrobek k opakovanému hodnocení. Tato lhůta nesmí být delší než jeden rok.

6. § 19 zní:

„§ 19

(1) Při kontrole zhodnocených výrobků dávajících do oběhu zjišťuje státní zkušebna, zda výrobky odpovídají podmínkám hodnocení podle § 15 odst. 3 a u výrobků zařazených do stupně jakosti Q též předpokladům podle § 16 odst. 2 písm. a); u výrobků zařazených do stupně jakosti Q nebo prvního stupně jakosti zjišťuje státní zkušebna též zajištění podmínek podle § 16 odst. 4.

(2) Zjistí-li státní zkušebna při této kontrole nedodržení podmínek hodnocení nebo u výrobků zařazených do stupně jakosti Q nedodržení předpokladů podle § 16 odst. 2 písm. a), přeřadí je do nižšího stupně jakosti, popřípadě jim odejme zařazení do stupně jakosti. Výrobek, kterému státní zkušebna při kontrole odňala zařazení do stupně jakosti, nesmí být uváděn do oběhu.

(3) Zjistí-li státní zkušebna zhoršení podmínek pro trvalé dodržování jakosti výrobků ve výrobě nebo nedostatky výrobků, které nejsou rozhodné pro stupeň jakosti, do něhož byl výrobek zařazen, odejme oprávnění používat státní značku jakosti nebo značku prvního stupně jakosti bez přeřazení výrobku do nižšího stupně jakosti.

7. Za § 24 se vkládá část Va, která včetně nadpisu zní:

„Část Va

Certifikace výrobků

§ 24a

(1) Úřad pro normalizaci a měření stanoví po projednání se zúčastněnými ústředními orgány ve Věstníku Úřadu pro normalizaci a měření výrobky, které podléhají certifikaci (povinná certifikace). Současně stanoví orgán státního zkušebnictví příslušný k certifikaci a určí, podle kterých technických norem, technických dokumentů, popřípadě právních předpisů bude certifikace prováděna.

(2) Certifikace výrobků nestanovených k certifikaci (nepovinná certifikace) může být provedena jen na návrh výrobce nebo jiné organizace, která prokáže právní zájem na provedení certifikace.

§ 24b

Při certifikaci výrobků se zjišťují a vydáním certifikátu potvrzují

- a) shoda vlastností certifikovaného typu výrobku s určenými technickými normami, technickými dokumenty, popřípadě právními předpisy;
- b) předpoklady přihlašovatele pro trvalé dodržování jakosti certifikovaných výrobků ve výrobě.

§ 24c

(1) Certifikaci výrobků provádí státní zkušebna na základě přihlášky podané jejím výrobcem nebo jinou organizací, která prokáže právní zájem na provedení certifikace. Má-li výrobek vlastnosti shodné s vlastnostmi stanovenými technickými normami, technickými dokumenty, popřípadě právními předpisy a jsou-li zajištěny předpoklady pro trvalé dodržování jakosti výrobků ve výrobě, vydá státní zkušebna certifikát. Pokud tyto podmínky nejsou splněny, odmítne výrobek certifikovat. Obdobně postupuje při certifikaci Úřad pro normalizaci a měření v případech, kdy si provedení certifikace vyhradil.

(2) V certifikátu se stanoví podmínky pro označování výrobků certifikační značkou, popřípadě pro vydávání dokladu o certifikaci, kterým se potvrzuje shodnost vlastností certifikovaného výrobku nebo výrobní dávky s vlastnostmi certifikovaného typu výrobku. Platnost certifikátu může být omezena.

§ 24d

Státní zkušebna provádí namátkově kontrolu, zda certifikované výrobky mají vlastnosti shodné se stanovenými technickými normami, technickými dokumenty, popřípadě s právními předpisy a zda jsou zajištěny předpoklady pro trvalé dodržování jakosti výrobků ve výrobě. Zjistí-li se, že výrobky

nemají vlastnosti shodné s technickými normami, technickými dokumenty, popřípadě s právními předpisy nebo že nejsou zajištěny předpoklady pro trvalé dodržování jakosti výrobků ve výrobě, odejme státní zkušebna certifikát nebo oprávnění z něj vyplývající. Obdobně postupuje při kontrole Úřad pro normalizaci a měření v případech, kdy si provedení kontroly vyhradil.“

8. V § 25 odst. 2 se slova „hodnocení a schvalování“ nahrazují slovy „hodnocení, schvalování a certifikaci“.

9. V § 26 odst. 1 se v první větě slova „hodnocení nebo ke schválení“ nahrazují slovy „hodnocení, schválení nebo certifikaci“ a ve druhé větě se slova „hodnocení nebo schválení“ nahrazují slovy „hodnocení, schválení nebo certifikaci“.

10. § 28 odst. 1 zní:

„(1) Organizace jsou povinny umožnit orgánům státního zkušebnictví provádět výkon státního zkušebnictví. Zejména jsou povinny předložit jim dokumentaci týkající se hodnocených, schvalovaných nebo certifikovaných výrobků, umožnit jim přístup k výrobním a zkušebním zařízením a do příslušných prostorů organizace, jakož i používání měřicí techniky vlastní nebo používané organizací.“

11. V § 28 odst. 3 se slova „hodnoceného nebo schváleného“ nahrazují slovy „hodnoceného, schváleného nebo certifikovaného“.

12. V § 29 odst. 1 začátek první věty zní:

„(1) Budou-li do oběhu uvedeny výrobky označené státní značkou jakosti, značkou prvního stupně jakosti, schvalovací nebo certifikační značkou, které jim nenáleží, ...“.

13. V § 30 se slova „hodnocení a při schvalování“ nahrazují slovy „hodnocení, schvalování a certifikaci“.

14. § 32 se vypouští.

15. § 35 odst. 1 zní:

„(1) Úřad pro normalizaci a měření vydá předpisy k provádění zákona, v nichž stanoví podrobnosti o řízení ve věcech státního zkušebnictví, o podmínkách hodnocení a o certifikaci výrobků, o způsobu označování zhodnocených, schválených a certifikovaných výrobků a o výši úhrady za výkon státního zkušebnictví.“

Čl. II

Rozhodnutí o zařazení výrobků do jednotlivých stupňů jakosti vydaná před účinností tohoto zákona nejsou tímto zákonem dotčena.

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 30.1968 Sb., o státním zkušebnictví, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených tímto zákonem.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

55

U Z N E S E N I E

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

z 3. júna 1987

o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 78 — Lučenec

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady vyhlasuje podľa čl. 122 ods. 2 ústavného zákona o československej federácii a podľa § 49 ods. 1 zákona SNR č. 55/1971 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady doplňovacie voľby do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 78 — Lučenec (stredná časť okresu Lučenec zahŕňajúca obce Lu-

boreč, Praha, Lupoč, Lehôtka, Stará Halič, Halič, Mašková, mesto Lučenec a obec Pinciná a severovýchodná časť okresu Veľký Krtíš ohraničená obcami Dolná Strehová, Vieska, Slovenské Kláčany, Senné, Šuľa a Červeňany) a určuje ich konanie na sobotu 25. júla 1987.

V. Salgovič v. r.

56

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 24. června 1987

o změnách vyhlášky č. 130/1984 Sb., kterou se provádí zákon o mateřském příspěvku

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s Ústřední radou odborů a s příslušnými ústředními orgány podle § 16 zákona č. 107/1971 Sb., o mateřském příspěvku:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 130/1984 Sb., kterou se provádí zákon o mateřském příspěvku, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 se vypouští.
2. Dosavadní § 3 se označuje jako § 2 a věta pod § 2 zní:
„K § 2 odst. 3 zákona“.
3. § 3 zní:

„§ 3

K § 5 odst. 1 zákona

Mateřský příspěvek do dvou nebo tří let věku dítěte náleží i v případech, jestliže v době od porodu tohoto dítěte do dne přiznání mateřského příspěvku na toto dítě další dítě [§ 2 odst. 2 písm. a) zákona] zemřelo, ukončilo povinnou školní docházku nebo přípravu na budoucí povolání, dosáhlo 26 let věku, přestalo být invalidní nebo odpadla potřeba stálé péče o ně.“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Ministr:

M. Boďa v. r.

57

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 24. června 1987

o dalších změnách vyhlášky č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a s Ústřední radou odborů stanoví podle § 172 odst. 1 a 4 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb., zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 7/1982 Sb., zákona č. 116/1983 Sb. a zákona č. 56/1984 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zá-

kon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášek č. 108/1979 Sb., č. 164/1979 Sb., č. 15/1982 Sb., č. 78/1982 Sb., č. 141/1983 Sb., č. 144/1983 Sb., č. 73/1984 Sb. a č. 131/1984 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 3 odst. 3 se doplňuje písmenem i), které zní:
„i) po které se muži poskytoval příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku.“.
2. § 15 odst. 1 se doplňuje písmenem e), které zní:
„e) doba, po kterou se muži poskytoval příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku.“.

3. V § 28 odst. 2 písm. a) se částka „950 Kčs“ nahrazuje částkou „1000 Kčs“ a částka „1600 Kčs“ částkou „1700 Kčs“.

4. § 80 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Pro přiznání, výši a poskytování peněžité pomoci umělci platí předchozí odstavce obdobně.“.

5. V § 97 odst. 2 písm. e) se na konci připojuje slovo „nebo“.

6. § 97 odst. 2 se doplňuje písmenem f), které zní:

„f) jde-li o muže, také proto, že pečoval o dítě, na které mu náležela peněžité pomoci (§ 97e odst. 3) nebo příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku.“.

7. V § 97 odst. 3 se slova „písmeny b) až e)“ nahrazují slovy „písmeny b) až f)“.

8. V § 97d odst. 2 se slova „v § 97 odst. 2 písm. b) až e)“ nahrazují slovy „v § 97 odst. 2 písm. b) až f)“.

9. V § 97d odst. 3 se slova „v § 97 odst. 2 písm. b) až e)“ nahrazují slovy „v § 97 odst. 2 písm. b) až f)“.

10. V § 97e odst. 1 se slova „čtvrtého týdne“ nahrazují slovy „šestého týdne“.

11. § 97e se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Pro přiznání, výši a poskytování peněžité pomoci muži poskytujícímu služby na základě po-

volení národního výboru platí předchozí odstavce obdobně.“.

12. V § 97h odst. 2 se za větu první vkládá věta: „Obdobnou oznamovací povinnost má i muž, který pečuje o dítě, na které mu náleží peněžité pomoci (§ 97e odst. 3) nebo příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku, a přerušil z tohoto důvodu výkon povolené činnosti.“.

13. V § 115 se částka „950 Kčs“ nahrazuje částkou „1000 Kčs“ a částka „1600 Kčs“ částkou „1700 Kčs“.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Důchody vyplácené ke dni účinnosti této vyhlášky, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší podle čl. I č. 13 bez žádosti od splátky důchodu splatné po dni účinnosti této vyhlášky. Důchody, které dosud nebyly upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují uvedené výše, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po dni účinnosti této vyhlášky.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1987 s výjimkou ustanovení čl. I č. 3 a 13, která nabývají účinnosti dnem 1. října 1987.

Ministr:

M. Boďa v. r.

58

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 24. června 1987,

kterou se stanoví další podrobnosti v nemocenském zabezpečení družstevních rolníků a uchazečů o zaměstnání

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy, s ministerstvy práce a sociálních věcí republik a s Ústřední radou odborů stanoví podle § 144 zákona č. 103/1964 Sb., o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění zákona č. 116/1967 Sb., o někte-

řích dalších změnách v sociálním zabezpečení družstevních rolníků, zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, a podle § 32 odst. 4 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění:

Čl. I

Vyhláška Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 104/1964 Sb., kterou se provádí zákon o zabezpečení družstevních rolníků v nemoci a o zabezpečení matky a dítěte, ve znění vyhlášek č. 142/1965 Sb., č. 117/1967 Sb., č. 92/1968 Sb., č. 180/1968 Sb., č. 76/1970 Sb., č. 128/1975 Sb., č. 54/1976 Sb., č. 164/1979 Sb., č. 80/1982 Sb., č. 153/1983 Sb., č. 74/1984 Sb. a č. 133/1984 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 4 písm. c) zní:

„c) doba, po kterou se muži poskytuje peněžitá pomoc (§ 27a zákona) nebo příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku,“.

Dosavadní písmena c) až k) se označují jako písmena d) až l).

2. V § 1 odst. 5 se slova „písm. a), b), f) a k)“ nahrazují slovy „písm. a) až c), g), a l)“.

3. § 2 odst. 5 písm. b) zní:

„b) k opětovnému nástupu do práce po skončení výkonu veřejné funkce trvající aspoň jeden rok, základní (náhradní) vojenské služby, další mateřské dovolené, poskytování peněžitě pomoci (§ 27a zákona) nebo příspěvku podle zákona o mateřském příspěvku muži a výkonu trestu odnětí svobody,“.

4. V § 3 odst. 1 se za slova „další mateřskou dovolenou (§ 27 zákona),“ vkládají slova „pracovní dny, za které družstevníku byla poskytována peněžitá pomoc (§ 27a zákona) anebo příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku,“.

5. V § 22 odst. 2 se na konci připojují slova „a popřípadě doba, po kterou se členu družstva poskytovala peněžitá pomoc (§ 27a zákona) nebo příspěvek podle zákona o mateřském příspěvku,“.

Čl. II

Za § 5 vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí č. 182/1968 Sb., o dávkách v mateřství a o přidavcích na děti uchazečům o zaměstnání, ve znění vyhlášky č. 132/1984 Sb., se vkládá nový § 5a, který zní:

„§ 5a“

Pro přiznání, výši a poskytování peněžitě pomoci uchazeči o zaměstnání platí předchozí ustanovení obdobně.“.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Ministr:

M. Boda v. r.

59

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 24. června 1987

o změnách vyhlášky Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění pozdějších předpisů

Ústřední rada odborů v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí stanoví podle § 2 odst. 3 písm. c), § 9, § 51 odst. 1 a § 63 odst. 2 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb., zákona č. 87/1968 Sb. a zákona č. 148/1983 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a

o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění vyhlášek č. 155/1983 Sb., č. 79/1984 Sb. a č. 135/1984 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 44 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Pro přiznání, výši a poskytování peněžitě pomoci učni platí obdobně předchozí odstavce.“.

2. V § 51 odst. 2 a 5 se slovo „čtvrtého“ nahrazuje slovem „šestého“.

3. § 51 se doplňuje odstavcem 6, který zní:

„(6) Pro přiznání, výši a poskytování peněžité pomoci studentu platí obdobně předchozí odstavce.“

4. § 58 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Ustanovení § 50 odst. 3 platí obdobně i pro interní vědecké aspiranty a umělecké aspiranty.“

5. Dosavadní text § 59 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Ustanovení § 51 odst. 5 platí obdobně i pro peněžitou pomoc v mateřství.“

6. § 73 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Pro pracovníka na dohodu, který vykoná-

vá podle dohody o pracovní činnosti sjednané práce doma, platí ustanovení § 5 odst. 2 obdobně.“

7. V § 74 odst. 1 se slova „§ 73 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 73 odst. 2 a 3“.

8. V § 98 odst. 2 se slovo „čtvrtého“ nahrazuje slovem „šestého“.

9. § 98 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Pro přiznání, výši a poskytování peněžité pomoci občanu se změněnou pracovní schopností platí obdobně předchozí odstavce.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Předseda:

Zavadil v. r.

60

VYHLÁŠKA

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 24. června 1987

o změnách a doplněních vyhlášky č. 136/1982 Sb., kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví

Úřad pro normalizaci a měření stanoví podle § 35 odst. 1 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění zákona č. 54/1987 Sb. (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 136/1982 Sb., kterou se provádí zákon o státním zkušebnictví, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Za zahraniční výrobky vysoké jakosti určené pro stejné nebo obdobné užití (dále jen „srovnatelné výrobky“) se považují výrobky předních světových výrobců stejné nebo obdobné užitné hodnoty, výkonnosti a velikosti jako hodnocené výrobek, které svými podstatnými vlastnostmi a technicko-ekonomickými ukazateli odpovídají soudobým poznatkům vědy a techniky a které určují cenovou úroveň na světových trzích a udávají trend vývoje.“

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 8.

2. V § 1 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Důkazními prostředky, jimiž lze prokázat skutečnosti rozhodné pro zařazení výrobku do stupně jakosti Q, jsou například listiny obsahující technické a ekonomické údaje o srovnatelných výrobcích a o hodnoceném výrobku a údaje o vývoji jejich jakosti anebo podle povahy hodnoceného výrobku a možností přihlašovatele také vzorky srovnatelných výrobků. Takovými listinami jsou zejména rozhodnutí, osvědčení, odborné posudky (například o úrovni průmyslového designu), zprávy a vyjádření tuzemských nebo zahraničních orgánů a organizací, dokumentace o výrobcích a odborná literatura, pokud údaje o skutečnostech rozhodných pro zařazení výrobku do stupně jakosti Q obsahují.“

Dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 10.

3. § 4 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Při kontrole výrobků zhodnocených podle

§ 15 odst. 4 zákona jsou skutečnosti zjištěné státní zkušebnou na jednom nebo více výrobcích vybraných z dané skupiny rozhodné pro výsledky kontroly celé skupiny výrobků.“

4. V § 5 odstavci 4 se věta druhá a třetí nahrazuje těmito větami:

„Rozhodnutí o zařazení výrobku do stupně jakosti Q nebo do druhého stupně jakosti a rozhodnutí o udělení oprávnění používat státní značku jakosti se zasílají též příslušnému cenovému orgánu nebo organizaci, která stanovuje cenu hodnoceného výrobku. Zařazuje-li se výrobek do druhého stupně jakosti, zasílá se rozhodnutí též finanční správě příslušné podle sídla přihlašovatele.“

5. V § 5 odstavci 6 se věta třetí a čtvrtá nahrazuje těmito větami:

„Rozhodnutí o přeřazení výrobku do nižšího stupně jakosti a rozhodnutí o odejmutí oprávnění používat státní značku jakosti se zasílají též příslušnému cenovému orgánu nebo organizaci, která stanovuje cenu hodnoceného výrobku. Rozhodnutí o přeřazení výrobku do druhého stupně jakosti se zasílají též finanční správě příslušné podle sídla přihlašovatele.“

6. V § 8 se odstavce 1 a 2 nahrazují novými odstavci 1, 2 a 3, které zní:

„(1) Oprávnění používat státní značku jakosti nebo značku prvního stupně jakosti uděluje státní zkušebna v rozhodnutí o zařazení výrobku do příslušného stupně jakosti nebo samostatným rozhodnutím vydaným na návrh přihlašovatele, prokáží-li

se v době zařazení výrobku do příslušného stupně jakosti předpoklady pro udělení příslušného oprávnění (§ 16 odst. 4 zákona).

(2) V rozhodnutí o schválení výrobku státní zkušebna stanoví, zda přihlašovatel má povinnost označovat výrobek příslušnou schvalovací značkou.

(3) Schvalovací značky, státní značka jakosti a značka prvního stupně jakosti jsou uvedeny v příloze této vyhlášky.²⁾“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

7. V § 10 se odstavce 1 a 2 nahrazují novým odstavcem 1, který zní:

„(1) Je-li odvolání, popřípadě rozklad zamítnut, zaplatí přihlašovatel Úřadu úhradu ve výši nákladů, které Úřadu v řízení o odvolání, popřípadě rozkladu vznikly.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

8. V příloze vyhlášky

- a) dosavadní značka č. 4 a její název se nahrazuje značkou a názvem uvedeným v příloze této vyhlášky,
- b) název značky č. 5 zní: „Značka prvního stupně jakosti“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1987.

Předseda:

Ing. Hill CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 60/1987 Sb.

Č. 4 — Státní značka jakosti

²⁾ Podrobnosti provedení značek stanoví ČSN 01 0810. [Dosavadní vysvětlivka 2) k § 1 odst. 3 se vypouští.]